

Amb ningú i per a dos

La militància de Més, que s'ha expressat a través de les assemblees territorials de la coalició, estava tan dividida respecte a com presentar-se a les eleccions al Parlament Europeu que la direcció s'ha sentit obligada a optar per no concórrer a aquests comicis i demanar el vot per a ERC i Compromís-Equo, o sigui que cada militant i simpatitzant triï l'un o l'altre.

Objectiu 2015. Tal com aquest setmanari informava en el número 1.552, la cúpula de Més havia decidit presentar a tots els afiliats dues possibilitats per enfrontar-se a les eleccions europees. La primera, no presentar-se i que cada part de la coalició, PSM i IniciativaVerds, demanés el vot per al partit "més amic" –segons expressaren les fonts consultades aleshores– o sigui, respectivament, ERC i Compromís-Equo. La segona opció consistia en el fet que cada part de l'aliança baleàrica s'integrés a la candidatura europea de l'aliat respectiu i Més demanés el vot a les Illes per a tots dos alhora. Aquesta última proposta, tot i ser tan peculiar, era la que comptava amb més suports entre la direcció. Tanmateix, havia de ser el vot dels militants, convocats a les assemblees territorials, el que determinaria la solució. I la base consultada es va dividir tant entre les dues possibilitats que la cúpula de la coalició econacionalista va decidir, a l'últim, la setmana passada, que valia més deixar-ho córrer. És a dir, no concórrer als comicis.

L'objectiu primordial per a les direccions del PSM i d'IniciativaVerds era que les eleccions de maig no suposessin problemes interns de relació entre els dos socis. "La nostra prioritat és Balears i mantenir sòlida la coalició", va dir la setmana passada el líder i portaveu de la formació –i també secretari general del PSM–, Biel Barceló, deixant en un pla molt secundari els comicis europeus. La dirigent del l'altre grup, Fina Santiago, es va expressar en el mateix sentit: "Primer de tot, el que

Finalment, la coalició illenca Més ha decidit no presentar-se a les eleccions europees i demanar el vot per a Compromís-Equo i ERC.

hem de fer és consolidar Més com a oferta política de les Illes, per intentar trencar el bipartidisme".

Al capdavant això és el bessó de tot l'estrany afer que ha culminat amb la no presentació de Més. L'objectiu fonamental compartit pels dos partits de la coalició és reforçar l'aliança mútua. Participar a les urnes continentals a dues candidatures diferents i competidores podria comprometre'l. IniciativaVerds és alhora Equo a les Illes i per tant estava clar que aniria amb Compromís. Però el PSM no podia participar en una candidatura la missió de la qual és, lògicament, disputar vots a la d'ERC. Perquè l'interès del PSM i de tot Més és que les actuals bo-

nes relacions amb els independentistes fructifiquin amb la seva integració a la coalició, amb vista a les eleccions autonòmiques de l'any que ve. D'aquesta manera l'aliança concentraria tot el vot nacionalista sota les seves sigles, tret que es concretés a les Illes una candidatura alternativa, a l'estil de les CUP catalanes, que, si bé és cert que han existit converses informals sobre la possibilitat, no consta que s'hagi concretat res. Si més no de moment.

Davant d'aquest panorama, no presentar-se ha estat la decisió pragmàtica. "Cap opció era bona, tot s'espallà quan no quallà allò que nosaltres hauríem volgut", diuen. I què volien? Més apostava inicialment per una gran coalició nacionalista, sobiranista, progressista i ecologista, que ajuntés ERC, Compromís, Equo, BNG, etc. Però la idea, no la va seguir ningú. Cadascú va fer camí pel seu costat. Aleshores va ser quan Més posà en marxa les diguem-ne imaginatives opcions de bé no presentar-se però demanar el vot per a ERC o Compromís-Equo, o bé presentar-se cada part amb el respectiu aliat i fer campanya a les Illes per a tots dos al mateix temps.

En veure la direcció que els afiliats es dividien tant entre les dues possibilitats, va decidir evitar discussions i tensions internes i optà per no concórrer a les urnes europees. D'aquesta manera el PSM s'assegura que el seu

El PP guanyaria les europees a les Illes

Segons la darrera enquesta d'intenció de vot publicada a les Illes, pel diari *Última Hora* el passat diumenge dia 16 de març, elaborada per l'Institut Balear d'Estudis Socials (IBES), el PP de José Ramón Bauzá continuarà essent el partit més votat a l'arxipèlag a les pròximes eleccions europees, amb prou diferència sobre el segon, el PSOE. Els conservadors perdrien cinc punts entre els comicis al Parlament europeu de 2009 i enguany: del 45% al 40%. Una minva que *a priori* pareix important però que, ben mirada, sorprèn. Perquè amb tota la tensió

política viscuda a les Illes des de 2012 sembla ser poca pèrdua després de tanta mobilització contra els conservadors. També és xocant l'altra dada que presenta l'enquesta: que el PSOE podria perdre més sufragis –amb relació als que va obtenir fa cinc anys– que el PP, ja que augura que baixarà del 38% de 2009 al 34% o fins i tot al 31% enguany, en funció d'allò que faci EU-IU, la formació sens dubte més afavorida tant per la baixada socialista com de la no presentació de Més.

En cas que l'enquesta es convertís en realitat i els conservadors es

El PSM, el secretari general del qual és Biel Barceló, tenia molt d'interès per no concórrer a les eleccions europees competint amb ERC, perquè vol que s'integri a Més. IniciativaVerds, que té en Fina Santiago la cara més coneguda, és Equo a les Illes i per tant estava obligada a anar a les europees amb Compromís, o no presentar-se.

gran temor, que les relacions amb ERC es poguessin enterbolir, s'ha esvaït. Respecte a aquesta qüestió, és significatiu que un comunicat del partit inde-

mantinguessin en el 40%, o més, la posició política de José Ramón Bauzá, sobretot si en efecte els socialistes perdessin tant, es veuria reforçada. S'esvairia tota possibilitat de substituir-lo com a candidat a president del Govern a les eleccions autonòmiques de 2015, que és l'opció en la qual somien els més crítics del PP. Si arribés el cas, els relleus no podrien ser més que dos: Maria Salom, presidenta del Consell mallorquí, o, en el seu defecte, el batlle de Palma, Mateu Isern. Però totes aquestes elucubracions no tindrien mica sentit si, com diu l'enquesta, el PP es manté o supera el 40% del vot i es queda molt per sobre del que obté el PSOE.

pendentista de dimecres de la setmana passada valorés que l'important a partir d'ara és aconseguir "la confluència entre Esquerra Republicana i la coalició Més per fer front als reptes que té al davant el nostre país".

Cap partit baleàric. Cap dels dos partits d'àmbit estrictament illenc es presenta finalment a aquests comicis. Per una banda, i tal com ja informava en el número 1.552 aquest setmanari, els regionalistes de Proposta per les Illes (PI) decidiren fa una mica més d'un mes que no hi concorrerien. Les raons s'han de cercar en la manca de candidatura a la qual demanar entrada: una part volia anar amb CiU, però la majoria ho descartà per allò de no veure's afectats per la imatge sobiranista, una opció que rebutgen. Per una altra banda, ara Més també opta per no presentar-se.

Per primera vegada, doncs, els dos partits d'àmbit illenc s'abstindran de participar a la cita. Fa cinc anys, el PSM es va veure forçat, per les bregues

amb ERC, a no concórrer-hi, i ho va viure com una gran ofensa ja que mai s'havia deixat de presentar a unes eleccions, i va ser al capdavant la raó per la qual posteriorment trencà relacions amb els republicans, una situació que han començat els dos partits a redreçar des de 2012. Per la seva banda, Unió Mallorquina –desapareguda el 2011– va formar part de la candidatura europea de CiU. I en els anys anteriors, sempre, en totes les ocasions en què s'ha votat al Parlament Europeu, d'ençà del 1989, hi havia hagut presència nacionalista de PSM i UM.

Enguany, però, ni Més ni PI hi seran presents i les direccions respectives no deixen traslluir cap molèstia, ni tan sols una mica de pena. Tot el contrari. Han fet un alè. Això sí, els dirigents de l'aliança econacionalista, Biel Barceló i Fina Santiago, deien la setmana passada als periodistes que "la decisió no suposa que ens desentenguem d'Europa".

Miquel Payeras